

สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการศึกษา

การศึกษาเรื่อง “มาตรการป้องกันอาชญากรรมบนสะพานลอยในกรุงเทพมหานคร” มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษา กายภาพและสิ่งแวดล้อมของสะพานลอยที่ทำให้เป็นเป้าหมายของการก่ออาชญากรรม ศึกษาทัศนะของกลุ่มที่เกี่ยวข้องต่อปัญหาอาชญากรรมบนสะพานลอยต่อการเกิดอาชญากรรมบนสะพานลอยในกรุงเทพมหานคร และแสวงหารูปแบบที่ควรเป็นในการป้องกันอาชญากรรมบนสะพานลอยในกรุงเทพมหานคร เป็นการศึกษาโดยใช้การศึกษาเชิงคุณภาพ โดยศึกษาจากทัศนะของกลุ่มประชากร และเปรียบเทียบหาความสัมพันธ์กัน ได้แก่ ผู้อำนวยการสำนักการออกแบบกรุงเทพมหานคร, เจ้าหน้าที่ตำรวจผู้ทรงคุณวุฒิระดับผู้บริหารกำหนดนโยบาย, เจ้าหน้าที่ตำรวจฝ่ายปฏิบัติงานด้านการป้องกันอาชญากรรม, ผู้กระทำความผิดและเหยื่อการก่ออาชญากรรมบนสะพานลอย แล้วแสวงหาข้อสรุปเพื่อให้ได้มาซึ่งมาตรการป้องกันอาชญากรรมบนสะพานลอยในกรุงเทพมหานคร โดยใช้ระเบียบวิจัยเชิงคุณภาพ ซึ่งได้แบ่งการศึกษาออกเป็น 2 วิธีคือ การศึกษาจากเอกสาร และการศึกษาภาคสนาม

ผู้ศึกษาได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากการเข้าไปหาข้อมูลทางกายภาพในพื้นที่ และได้สัมภาษณ์ตามแบบสัมภาษณ์เพื่อเก็บข้อมูลจากกลุ่มประชากรที่ใช้ในการศึกษาจำนวน 13 ท่าน โดยจำแนกข้อมูลการสัมภาษณ์จากการศึกษาออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

1. ส่วนของ กลุ่มเจ้าหน้าที่ระดับสูงผู้บริหารงานด้านป้องกันปราบปรามอาชญากรรม ที่เกี่ยวข้องในการวางแผนทาง กำหนดนโยบาย การป้องกันอาชญากรรมบนสะพานลอย จำนวน 1 ท่าน, เจ้าหน้าที่กรุงเทพมหานครที่รับผิดชอบ และมีส่วนเกี่ยวข้อง ในการป้องกันอาชญากรรมบนสะพานลอยจำนวน 1 ท่าน, และเจ้าหน้าที่ตำรวจฝ่ายปฏิบัติการด้านการป้องกันอาชญากรรมจำนวน 4 ท่าน โดยใช้แบบสัมภาษณ์เพื่อให้ได้ข้อสรุปในประเด็น ดังนี้

- ทัศนะต่อสภาพแวดล้อมและโครงสร้างของสะพานลอย ที่เป็นช่องโอกาสในการกระทำความผิด
- ทัศนะต่อการป้องกันการเกิดอาชญากรรมบนสะพานลอยที่ผ่านมาและแนวทางการแก้ไขการป้องกันอาชญากรรมบนสะพานลอยที่ควรจะเป็น

2. ส่วนของ กลุ่มผู้ที่เคยกระทำผิดบนสะพานลอยจำนวน 5 ท่าน และกลุ่มผู้ที่เคยตกเป็นผู้เสียหายจากการก่ออาชญากรรมบนสะพานลอยจำนวน 2 ท่าน และ โดยใช้แบบสัมภาษณ์ เพื่อให้ได้ข้อสรุป ของผู้เสียหาย และ ผู้กระทำผิดบนสะพานลอย ในประเด็นตามลำดับดังนี้

ทัศนคติของกลุ่มผู้กระทำผิด

- ทัศนคติต่อเหตุการณ์ บรรยากาศ ช่วงเวลา สภาพแวดล้อมและโครงสร้างของสะพานลอย ที่ทำให้ผู้กระทำผิดตัดสินใจลงมือกระทำความผิด รวมถึงทัศนคติต่อการเลือกตัวเหยื่อ และลักษณะของเหยื่อ ในการลงมือกระทำความผิด

ทัศนคติของกลุ่มผู้เสียหาย

- ทัศนคติต่อพฤติกรรมของการตกเป็นผู้เสียหายในคดีอาญา ช่วงเวลา สถานที่ และพฤติกรรมการใช้สะพานลอย รวมถึงสภาพแวดล้อมและโครงสร้างของสะพานลอย ที่เป็นช่องโอกาสในการกระทำความผิด

โดยในการสัมภาษณ์ได้สอบถามในแต่ละประเด็น แยกออกเป็นประเด็นคำถามย่อย เพื่อสร้างความเข้าใจแก่ผู้ให้สัมภาษณ์ และได้ทราบทัศนะ แนวคิดในมุมมองต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง และละเอียดมากขึ้น โดยสามารถสรุปทัศนคติของผู้ให้สัมภาษณ์ ทั้งหมด 13 ท่าน ได้ดังนี้

1. ทัศนคติต่อสภาพแวดล้อมและโครงสร้างของสะพานลอย ที่เป็นช่องโอกาสในการกระทำความผิด

โดยสรุปจากทัศนคติของผู้ให้สัมภาษณ์ทั้งหมด 13 ท่าน ได้ความว่า สภาพแวดล้อมโดยรอบสะพานลอยที่เป็นช่องโอกาสในการกระทำความผิด ผู้ให้สัมภาษณ์ทุกคน เห็นว่าสภาพแวดล้อมที่มีสิ่งมาปิดบังทัศนคติการมองเห็นหรือถูกกีดกันด้วยต้นไม้ กิ่งก้านต้นไม้ ป้ายโฆษณาหรือป้ายจราจร หรือสิ่งอื่นใดในการปิดบังการมองเห็นบนสะพานลอย, สภาพแวดล้อมที่แสงสว่างโดยรอบไม่เพียงพอ เป็นที่ล่อแหลม สภาพรอบ ๆ ที่เป็นสถานที่มืด ซึ่งมีลักษณะเป็นที่เปลี่ยว ไม่สะดวกต่อการมองเห็น สามารถหลบหนีได้สะดวก, สภาพแวดล้อมที่อยู่ห่างจากชุมชน ห่างจากการตรวจตราของเจ้าหน้าที่ตำรวจและบริเวณรอบข้างไม่มีอาคารร้านค้า รวมไปถึงสภาพแวดล้อมรอบสะพานลอยที่ทำให้สะดวกต่อการหลบหนีก็เป็นช่องโอกาสในการกระทำความผิดได้ คือการมีซอยเล็ก ซอยย่อยเป็นมุมอับ และเส้นทางการหลบหนีการจับกุม

ในด้านของโครงสร้างของสะพานลอยที่เป็นช่องโอกาสในการกระทำความผิด จากทัศนคติของผู้ให้สัมภาษณ์ทุกคนเว้นแต่ทัศนคติของผู้ให้สัมภาษณ์ที่เคยตกเป็นผู้เสียหาย ซึ่งไม่ได้แสดงทัศนคติต่อโครงสร้างของสะพานลอย เพราะมองว่า สะพานลอยมีลักษณะโครงสร้างเหมือน ๆ

กัน สรุปได้ว่า โครงสร้างของสะพานลอยที่เป็นช่องโอกาสในการกระทำความผิด คือ โครงสร้างที่ตั้งอยู่ในที่เปลี่ยว บริเวณบันไดทางลง อยู่ห่างจากสายตาของประชาชน ไม่มีบ้านผู้คน อยู่ห่างชุมชนหรืออยู่แถวชานเมืองเพราะเจ้าหน้าที่ตำรวจน้อย, โครงสร้างที่มีที่กันแดดกันฝนมีลักษณะปิดที่บคนสัญจรไปมามองไม่เห็นหรือ มีสิ่งบดบังการมองเห็น เช่น ต้นไม้ ป้ายโฆษณา ป้ายบอกทาง มีป้ายจราจร มาบดบังวิสัยทัศน์การมองจากข้างนอกตัวสะพานลอย, โครงสร้างสะพานลอยที่ไม่มีไฟ มีด หรือแสงสว่างมีไม่เพียงพอ มองเห็นไม่เด่นชัด, โครงสร้างสะพานลอยที่พื้นที่เดินแคบ ผู้คนสัญจรไปมาเบียดเสียด ผู้คนชุลมุนหรือมีคนเยอะ รวมไปถึงสภาพโครงสร้างที่มีลักษณะเอื้อต่อการหลบซ่อนตัวของคนร้าย เช่น โครงสร้างบริเวณเสาต่อหม้อของตัวสะพานลอยที่เป็นที่ลี้ภัยสายตาสามารถบดบังการกระทำความผิดได้และโครงสร้างที่สามารถแอบมองเห็นเหยื่อได้สะดวก ใช้เป็นที่เลือกเหยื่อได้ง่าย รวมทั้งสภาพโครงสร้างที่สะดวกในการหลบหนี คือ มีทางเดินขึ้นลงเป็นทางลาดจะทำให้การหลบหนีหลังก่อเหตุของคนร้ายทำได้ง่ายและไม่ถูกจับกุม

2. ทักษะของเจ้าหน้าที่ต่อการป้องกันการเกิดอาชญากรรมบนสะพานลอยที่ผ่านมา

โดยสรุปจากทักษะของผู้ให้สัมภาษณ์ที่เป็นเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องต่อการป้องกันอาชญากรรมบนสะพานลอย จำนวน 6 ท่าน ทำให้ทราบถึงการป้องกันการเกิดอาชญากรรมบนสะพานลอยที่ผ่านมา อุปสรรคปัญหาซึ่งเป็นช่องโอกาสกระทำผิด ดังนี้

1. ด้านการกำหนดนโยบาย

คือ นโยบายที่ออกมามีหลักการมากทำให้ปฏิบัติตามยาก เป็นการออกนโยบายจากผู้นำที่เน้นหลักการของผู้บริหารแต่ไม่ได้พิจารณาจากตัวผู้ปฏิบัติ และทรัพยากรที่มีอยู่ของหน่วย ทำให้เกิดอุปสรรค คือ การปฏิบัติงานให้เป็นไปตามนโยบายในบางประเด็นยังไม่สามารถปฏิบัติตามให้เห็นเป็นรูปธรรมได้ หรือการเกิดอุปสรรค ปัญหา จากตัวนโยบาย ทำให้การปฏิบัติงานของผู้ปฏิบัติตามนโยบายขาดสมรรถนะและประสิทธิภาพ

2. ด้านบุคลากรและอุปกรณ์เครื่องมือ

การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ ตามนโยบายนั้น ยังขาดประสิทธิภาพ เนื่องจากเจ้าหน้าที่ตำรวจมีจำนวนอัตรากำลังพลของเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติงานตามนโยบายที่ไม่เพียงพอ แต่จำนวนงานความรับผิดชอบมีมากขึ้นอีก, อุปสรรคปัญหาในเรื่องของค่าตอบแทนนอกเวลา ด้านเทคโนโลยีที่ทันสมัยเอื้อต่อการปฏิบัติงาน อุปกรณ์ และเครื่องมือต่าง ๆ ที่ไม่พร้อม ไม่เพียงพอ

โดยเจ้าหน้าที่ตำรวจจะต้องเป็นคนจัดหาเอง ส่งผลต่อแรงจูงใจ ขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติหน้าที่ รวมถึงการขาดความเอาใจจากผู้บังคับบัญชาในการสนับสนุนอีกด้วย

3. ผลกระทบจากการนำเสนอสื่อ

ในด้านผลกระทบจากการนำเสนอสื่อต่อเหตุการณ์เกิดอาชญากรรมบนสะพานลอยจะเกิดประโยชน์มากกว่าโทษ คือ ประโยชน์ที่ได้ จากสื่อ นั้น จะเป็นการประชาสัมพันธ์ แนวทางให้ประชาชนมีความระมัดระวังเวลาใช้สะพานลอยและกระตุ้นให้เจ้าหน้าที่ตำรวจใส่ใจหาทางป้องกันอาชญากรรม ทำให้มีความกดดันการตรวจตรามากขึ้น ส่วนในประการที่ทำให้เกิดโทษนั้น คนร้ายอาจจะนำตัวอย่างการเกิดอาชญากรรมบนสะพานลอยไปเป็นตัวอย่างเลียนแบบในการก่ออาชญากรรมบนสะพานลอยได้ ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อกลุ่มเด็กและเยาวชนในการเรียนรู้หรือเลียนแบบ และกลุ่มผู้ที่ยังไม่เคยกระทำความผิดมาก่อน

4. การประเมินผลการปฏิบัติ

จากนโยบายป้องกันอาชญากรรมบนสะพานลอยที่ปฏิบัติมา ไม่มีการประเมินผลการปฏิบัติหน้าที่อย่างจริงจัง ผู้บังคับบัญชาในระดับสูงไม่ได้ให้ความเอาใจใส่ต่อการประเมินวัดผลการปฏิบัติงาน ทำให้ผู้ปฏิบัติหน้าที่ขาดแรงกระตุ้น และแรงจูงใจในการทำงาน ส่งผลถึงการปฏิบัติตามนโยบายเป็นไปอย่างไม่มีประสิทธิภาพ โดยเมื่อขาดการประเมินชี้วัดการทำงาน ก็จะขาดการนำผลการปฏิบัติและอุปสรรค ปัญหาที่ผ่านมารีบปรุงแก้ไข ให้แนวทางการดำเนินการในการป้องกันให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

3. ทัศนคติต่อเหตุการณ์ บรรยากาศ ช่วงเวลา ทัศนคติต่อการเลือกตัวผู้เสียหายและลักษณะของผู้เสียหาย ในการลงมือกระทำความผิดที่ทำให้ผู้กระทำความผิดตัดสินใจลงมือกระทำความผิด

โดยสรุปจากทัศนคติของผู้ให้สัมภาษณ์ที่เป็นผู้ที่เคยกระทำความผิดจำนวน 5 ท่าน ได้ว่าเหตุการณ์และบรรยากาศ มีผลต่อการตัดสินใจลงมือกระทำความผิดบนสะพานลอย โดยจะพิจารณาจากสภาพเวลากลางคืน มีความมืดในการลงมือ ไม่มีผู้คนหรือเจ้าหน้าที่ตำรวจมองเห็นการลงมือกระทำความผิด ซึ่งในเวลากลางคืนจะมีผู้คนโดยรอบน้อย และบรรยากาศมีลักษณะเปลี่ยว จะอาศัยเหตุการณ์ในการลงมือกระทำความผิด การอาศัยจังหวะซุลมุน หรือการเดินเบียดเสียดกันและเหยื่อไม่ทันได้ระวังตัว แล้วฉวยโอกาสเผลเอาทรัพย์สิน และพิจารณาช่วงบรรยากาศที่ผู้คนเสร็จจากการทำงาน ช่วงเวลาเร่งด่วนหลังเลิกงาน รวมไปถึงจนถึงสภาวะที่คนร้ายมีความต้องการหาเงิน มีสภาวะอาการต้องการยาเสพติดจะตัดสินใจลงมือกระทำความผิด

ส่วนในเรื่องช่วงเวลาที่เหมาะสม จะมีผลต่อการตัดสินใจลงมือกระทำคามผิดบนสะพานลอยของผู้ที่เคยกระทำคามผิด คือ จะอาศัยช่วงเวลากลางคืนช่วงเวลาที่ไม่ค่อยพบเจ้าหน้าที่ตำรวจ ช่วงเวลาเลิกงานของบุคคลทำงานทั่วไป คนร้ายจะเล็งลงมือโดยจะมาถึงเป้าหมายแล้วเจอเหตุการณ์เฉพาะหน้าตัดสินใจลงมือเอาตอนนั้นโดยไม่มีกรวางแผนมาก่อน โดยจะไม่ได้มีวิธีดักรอผู้เสียหาย หรือการเลือกตัวผู้เสียหายจากการดูรูปแบบการใช้ชีวิตประจำวันของผู้เสียหาย

ส่วนในด้านการเลือกผู้เสียหายและลักษณะของผู้เสียหายของผู้กระทำคามผิด คือจะพิจารณาเลือกผู้เสียหายที่มีเครื่องประดับตกแต่งตามร่างกาย ที่ดูเห็นเด่นชัด หรือการใส่เครื่องประดับที่แลเห็นสะดุดตา จะสังเกตได้จาก ผู้เสียหายที่สวมใส่เสื้อคอกว้าง การแต่งกายไม่มิดชิด จะพิจารณาจากจำนวนและขนาดของทรัพย์สินของผู้เสียหาย คือต้องคุ้มค่าต่อการลงมือและเลือกจากความน่าจะมีฐานะของผู้เสียหาย ส่วนในการเลือกตัวผู้เสียหาย จะไม่จำกัดเพศ จะพิจารณา ดูความอ่อนแอหรือสภาพร่างกายที่เชื่อว่าหากมีการต่อสู้กันเกิดขึ้นจะสามารถสู้ได้หลบหนีได้โดยไม่ถูกจับกุม จะพิจารณาจากผู้เสียหายที่เดินมาคนเดียว แล้วมีลักษณะไม่ทันระมัดระวังตัว หรือที่ไม่ทันระมัดระวังจากการรีบไปทำงานหรือไปเรียน และจะไม่เลือกผู้เสียหายที่ดูแล้วมีความแข็งแรง

4. ทักษะต่อพฤติกรรมของการตกเป็นผู้เสียหายในคดีอาญา ช่วงเวลา สถานที่และพฤติกรรมการใช้สะพานลอย

โดยสรุปจากทักษะของผู้ที่เคยตกเป็นผู้เสียหายจำนวน 2 ท่าน ทำให้ทราบถึง ช่องโอกาสในการกระทำคามผิดของคนร้ายนั้นได้อาศัยจากพฤติกรรมของผู้เสียหาย สรุปได้คือพฤติกรรมในเรื่องการแต่งกาย การแต่งกายที่เปิดโล่ง ไม่มิดชิด การใส่โซ่เครื่องประดับตกแต่งพฤติกรรมในเรื่องการเดินทาง คือการเดินทางใช้สะพานลอยที่เปลี่ยวและมีมืด การเดินคนเดียวในช่วงเวลาที่ไม่มีผู้คนโดยรอบ และพฤติกรรมการใช้สะพานลอยด้วยความเร่งรีบ ไม่ทันระมัดระวังตัว

5. ข้อเสนอ มาตรการป้องกันอาชญากรรมบนสะพานลอย

ผู้ศึกษาได้นำผลการศึกษาที่ได้สรุปออกมาเป็นมาตรการป้องกันอาชญากรรมบนสะพานลอยในกรุงเทพมหานคร โดยได้แบ่งแนวทางการดำเนินการออกเป็น ด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องของปรากฏออกมดังนี้

ด้านบุคคลากรเจ้าหน้าที่และอุปกรณ์เครื่องมือ

มาตรการที่ 1 การปรับเปลี่ยนกำลังพลเชิงบูรณาการ มีแนวทางดังนี้

1. แก้ไขในเรื่องกำลังพลในการปฏิบัติหน้าที่ป้องกันอาชญากรรมโดยการปรับเปลี่ยนกำลังพลจากฝ่ายอื่น เช่น ฝ่ายธุรการ มาทำการเสริมหน้าที่

2. มีการเพิ่มแรงจูงใจในการทำงานโดยให้มีการทำงานนอกเวลาในการทำงานด้านการออกตรวจป้องกันอาชญากรรมบริเวณสะพานลอย และมีการให้ค่าทำงานนอกเวลา เพื่อเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติมีขวัญกำลังใจ เป็นการพัฒนากำลังพลที่มีน้อยอยู่แล้วให้มีจำนวนมากขึ้นและมีศักยภาพมากขึ้น รวมทั้ง การให้ความเอาใจใส่จากผู้บังคับบัญชาระดับสูงด้วย

3. ให้เจ้าหน้าที่ฝ่ายจรรยาบรรณคอยควบคุมสภาพอาชญากรรมในเวลากลางวัน และจัดให้มีเจ้าหน้าที่ตำรวจนอกเครื่องแบบไปตรวจสอบจุดตรวจร่วมด้วย ในส่วนของเจ้าหน้าที่ฝ่ายอื่นควรมีการจัดแบ่งหน้าที่กัน ในการออกตรวจอย่างสม่ำเสมอทั้งในเวลากลางวันและในเวลากลางคืน

มาตรการที่ 2 งานสายตรวจเชิงรุก มีแนวทางดังนี้

1. ในสถานีตำรวจต่าง ๆ จัดให้มีการตรวจดูสถานที่ที่มีความเสี่ยงต่อการเกิดอาชญากรรม รวมถึงการติดตั้งจุดตรวจ บริเวณสะพานลอยทางเดินขึ้นลง เสาดอหม้อ หรือมุมอับ และการจัดให้มีเจ้าหน้าที่ตำรวจเดินเท้าตรวจจุดเสี่ยงภัย

2. การจัดให้มีเจ้าหน้าที่ตำรวจตรวจสอบสะพานลอยในจุดที่ ลับสายตา ต้องตรวจตราอย่างรอบคอบและให้ใช้ความละเอียดในการตรวจสอบ โดยเฉพาะสะพานลอยที่มีลักษณะเปลี่ยว เป็นจุดล่อแหลม หรือที่ตั้งอยู่ในย่านที่มีประชาชนจำนวนน้อย เคยมีเหตุเกิดเหตุอาชญากรรมขึ้นมาแล้ว โดยจะต้องเพิ่มความเข้มงวด กวดขันในการตรวจตรา และดูแลให้เป็นพิเศษ

3. ให้เจ้าหน้าที่ตำรวจระดับบริหารตั้งแต่ระดับสารวัตรให้ความสำคัญกับการป้องกันอาชญากรรมบนสะพานลอย เข้าตรวจสอบดูในจุดที่ล่อแหลมด้วยตนเอง มีการวางกำลัง

ด้กชุ่มดูการกระทำคามผิด และให้มีการประเมินผลโดยพิจารณาตอบแทนรางวัลกับผู้มีปฏิบัติมีผลงาน และประเมินผลเป็นระยะ ๆ เสนอผู้บังคับบัญชาให้คามดีความชอบต่อไป

4. ควรมีการจัดสรรด้านวัสดุ อุปกรณ์ที่จำเป็นในการปฏิบัติงานให้พร้อมแก่เจ้าหน้าที่ รวมถึงด้านการจัดสวัสดิการ ด้านการพัฒนาอบรมให้ความรู้วิทยากรใหม่ ๆ ในงานด้านสายตรวจป้องกันอาชญากรรม และงานด้านมวลชนสัมพันธ์ อีกทั้งควรรนำเทคโนโลยีใหม่ ๆ นำมาปรับใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานของสายตรวจในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม

5. การประเมินผลการปฏิบัติ ในภาพรวมทั้งหมด เพื่อทำให้มีตัวชี้วัดการทำงานและการนำผลงานการปฏิบัติที่ผ่านมา นำมาปรับปรุงแก้ไขแนวทางการดำเนินการในการป้องกันให้ได้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

ด้านการจัดการกับสภาพแวดล้อมและโครงสร้างของสะพานลอย

มาตรการที่ 1 สะพานลอยปลอดอาชญากรรม มีแนวทางดังนี้

1. จัดการกับสภาพะสภาพแวดล้อมที่มีสิ่งมาปิดบังทัศนะการมองเห็นหรือถูกกีดกัน เช่นต้นไม้ กิ่งก้านต้นไม้ ป้ายโฆษณา ป้ายจราจร หรือสิ่งอื่นใดที่ปิดบังทัศนะการมองเห็นบนสะพานลอย

2. จัดสภาพแวดล้อมให้มีแสงสว่างโดยรอบให้เพียงพอ ถ้ากรณีบริเวณนั้นเป็นจุดที่มีความล่อแหลม มีลักษณะเป็นที่เปลี่ยว ต้องกำหนดเป็นจุดตรวจพิเศษและมีการวางกำลังเจ้าหน้าที่ดูแลเป็นพิเศษ หรือหาแนวร่วมภาคประชาชนในการดูแลพื้นที่ เช่น ประสานงานกับวินจักรยานยนต์ รับจ้าง ร้านค้าของชำบริเวณใกล้เคียง

3. สภาพแวดล้อมที่อยู่ห่างจากชุมชน ห่างจากการตรวจตราของเจ้าหน้าที่ตำรวจ และบริเวณรอบข้างไม่มีอาคาร ร้านค้า อยู่ใกล้เคียง จะต้องใช้การมวลชนสัมพันธ์ ให้ประชาชนมีความรู้เรื่องการป้องกันตัว และการระวังตัวไม่ให้เกิดความเสี่ยง รวมถึงการประสานงานให้อาสาสมัครในพื้นที่เข้ามาช่วยดูแลพื้นที่ในชุมชนของตน

4. ประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ให้ช่วยปรับสภาพแวดล้อมบริเวณสะพานลอยให้ดูปลอดภัย สม่่าเสมอ ไม่เอื้ออำนวยหรือสามารถเป็นช่องโอกาสในการกระทำคามผิดได้รวมถึงการดูแลสภาพแวดล้อมโดยรอบสะพานลอยคือ ปรับปรุง ดูแล และจัดระเบียบสถานที่ ที่บับ ที่มีคนเร่ร่อน ขอทาน หรือที่มั่วสุม

5. โครงสร้างสะพานลอยที่ตั้งอยู่ในที่เปลี่ยว บริเวณบันไดทางขึ้นลงมีมุมอับสายตาเป็นทางลาด เป็นอุปสรรคต่อการตรวจตราของเจ้าหน้าที่ตำรวจ และสะดวกต่อการหลบหนี

จะต้องเปลี่ยนแปลงราวผนังกันตกให้มีความโปร่ง หรือใส เพื่อจุดอัปสายตาจะได้ สามารถมองเห็น ได้ หรือเปลี่ยนแปลงทางลาดให้เป็นแบบบันได ราวกันตกแบบโปร่ง เพื่อสะดวกต่อทัศนัการมองเห็นจากภายนอก

6. โครงสร้างสะพานลอยที่มีที่กันแดดกันฝน ราวกันตก ลักษณะปิดที่บคนสัญจรไปมามองโดยรอบมองไม่เห็น จะต้องเปลี่ยนแปลงเป็นลักษณะโปร่งใส หรือปรับเปลี่ยนโครงสร้างแบบไม่ให้มีสิ่งปิดที่บ

7. โครงสร้างสะพานลอยที่ขาดการติดตั้งไฟฟ้าส่องสว่างบนสะพาน ทำให้เป็นสะพานลอยมืด หรือมีแสงสว่างไม่เพียงพอ จะต้องดำเนินการติดตั้งไฟฟ้าส่องสว่างอย่างเป็นรูปธรรม

8. โครงสร้างบริเวณเสาต่อหม้อของตัวสะพานลอยที่เป็นที่ลับสายตาสามารถบดบังการกระทำความผิดได้ และเป็นโครงสร้างของสะพานลอยที่สามารถใช้แอบมองเห็นเหยื่อได้สะดวก ใช้เป็นที่ดักเลือกเหยื่อ ต้องติดตั้งให้เป็นจุดตรวจพิเศษ ไม่ให้มีการใช้เป็นที่มั่วสุม หรือดักรอ ของมิจฉาชีพ

9. การเริ่มติดตั้งกล้องวงจรปิดไว้บริเวณที่ล่อแหลมต่อการเกิดเหตุก่อน คือให้ความสำคัญกับจุดล่อแหลมก่อน หรือกรณีถ้ามีงบประมาณที่เพียงพอ การติดตั้งกล้องวงจรปิดอย่างทั่วถึงก็เป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างมาก

ด้านการประชาสัมพันธ์และการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม มาตรการที่ 1 เจ้าหน้าที่เตือนภัย มีแนวทางดังนี้

1. การประชาสัมพันธ์ด้วยการใช้เจ้าหน้าที่ตำรวจมวลชนสัมพันธ์โดยการลงพื้นที่ เพื่อให้ประชาชนได้ทราบข้อมูลถึง สภาวะ เหตุการณ์และบรรยากาศ อันมีลักษณะเสี่ยงต่อการเกิดภัย เพื่อจะได้เป็นข้อมูลในการระมัดระวังตัวจากการใช้สะพานลอย

2. การประชาสัมพันธ์ต่อประชาชนในเรื่อง บุคลิกการแต่งกายและการใช้เครื่องประดับตกแต่งอย่างเหมาะสมและปลอดภัย การให้ความรู้ในการป้องกันตัวเองของประชาชนกรณีเมื่อตกอยู่ในความจำเป็นที่ต้องใช้สะพานลอย แต่อยู่ในภาวะที่เสี่ยงต่อภัย เช่น การโทรศัพท์แจ้งเจ้าหน้าที่ตำรวจ แจ้งเพื่อน หรือญาติที่อยู่ใกล้เคียง ในการเดินทางเป็นเพื่อน

3. การประชาสัมพันธ์ในช่วงเวลาเร่งด่วนหลังเลิกงานของประชาชน ให้ใช้ความระมัดระวังตัวและทรัพย์สินของตนให้มากขึ้น

มาตรการที่ 2 ประชาชนร่วมด้านอาชญากรรม มีแนวทางดังนี้

1. การประชาสัมพันธ์ประสานงานขอความร่วมมือจากห้างสรรพสินค้า, หมู่บ้าน, ฯลฯ ที่มีเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยป้องกันเหตุ มาร่วมช่วยสอดส่อง ดูแลบริเวณสะพานลอย ร่วมช่วยกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ
2. การจัดหาส่วนร่วมภาคประชาชน จัดเป็นเจ้าหน้าที่อาสาสมัครความปลอดภัยทั้งสองฝั่งของสะพานลอยในแต่ละท้องที่
3. การประชาสัมพันธ์ ให้เจ้าหน้าที่สร้างความสัมพันธ์กับภาคประชาชนในสังคมให้มีการช่วยเหลือสอดส่องดูแลความปลอดภัยบนสะพานลอย โดยดึงประชาชนมามีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม โดยให้ประชาชนผู้พักอาศัยอยู่บริเวณใกล้เคียงโดยรอบจุดเสี่ยงภัย แจ้งข่าวอาชญากรรมหรือเบาะแสข่าวสารที่เป็นประโยชน์แก่เจ้าหน้าที่ตำรวจ

ข้อเสนอแนะ

1. เจ้าหน้าที่ตำรวจผู้บริหารระดับสูง ควรใส่ใจ ในการออกนโยบายต่าง ๆ โดยอาศัยหลักการวิเคราะห์นโยบายสาธารณะ และการให้ความสนใจต่อนโยบายที่ออกไปแล้วอย่างจริงจัง ต้องมีการนำผลงานการปฏิบัติตามติดตามประเมินผล วัดค่า อยู่เสมอ เพื่อให้ทราบถึงอุปสรรคปัญหาที่เกิดขึ้น และแนวโน้มที่จะต้องมีการเปลี่ยนแปลงปรับปรุงตัวนโยบาย ให้เหมาะสมมีประสิทธิภาพ
2. การจัดให้มีการอบรมให้ความรู้ ความเข้าใจ ต่อมาตรการป้องกันอาชญากรรมบนสะพานลอยกับเจ้าหน้าที่ตำรวจผู้ปฏิบัติตามนโยบาย เพื่อให้ทราบถึงวัตถุประสงค์และแนวทางในการปฏิบัติที่ถูกต้อง รวมถึงการจัดสรรทรัพยากรให้กับเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติอย่างพอเพียง
3. มีการเชื่อมประสานระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการป้องกันอาชญากรรมบนสะพานลอยเพื่อให้ เกิดความสัมพันธ์ สอดคล้อง และมีประสิทธิภาพ โดยร่วมดำเนินการตามนโยบายให้เป็นไปอย่างบูรณาการ
4. กรุงเทพมหานครร่วมกับสำนักงานตำรวจแห่งชาติน่านโยบายไปปฏิบัติในส่วนที่เกี่ยวข้อง อย่างเป็นรูปธรรม
5. การให้ความสำคัญกับภาคประชาชนในการให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม และการควบคุมสภาพแวดล้อมในชุมชนของตน เพื่อเป็นการสร้างภูมิคุ้มกันให้เกิดจากชุมชนด้วยประชาชนในชุมชนนั้น ๆ

6. การประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนรับทราบถึงมาตรการป้องกันอาชญากรรม และการระงับภัยด้วยตนเอง โดยให้ประชาชนสามารถปกป้องตนเองได้จากการปฏิบัติตนให้เหมาะสม เมื่ออยู่ในสภาวะที่เสี่ยงต่อการเกิดภัยหรืออยู่ในบริเวณที่ล่อแหลมต่อการเกิดอาชญากรรม

7. การนำเสนอของสื่อมวลชนในเรื่องการเกิดอาชญากรรมบนสะพานลอย ควรให้เป็นประโยชน์คือการนำเสนออาชญากรรมที่เกิดขึ้นบนสะพานลอย โดยให้ประชาชนมีความระมัดระวังตัวจากภัยที่เกิดขึ้น และนำเสนอให้เห็นถึงโทษทัณฑ์ของผู้ที่กระทำความผิดได้รับการพิพากษาลงโทษในความผิดที่ได้กระทำขึ้น เพื่อให้เป็นการข่มขู่ยับยั้ง

ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

1. ศึกษาเรื่องทัศนคติของผู้ที่เคยกระทำความผิด ต่อการเลือกสถานที่ที่เป็นจุดล่อแหลมในการเลือกลงมือกระทำความผิด
2. ศึกษาถึงพฤติกรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจต่อการปฏิบัติภารกิจป้องกันอาชญากรรมตามนโยบายป้องกันอาชญากรรมบนสะพานลอย
3. ศึกษาถึงปัจจัยที่จะทำให้ได้รับความร่วมมือในการป้องกันอาชญากรรมบนสะพานลอยจากภาคประชาชน
4. ศึกษาถึงการนำเสนอของสื่อในเรื่องการเกิดอาชญากรรมบนสะพานลอย ต่อผลกระทบในการนำไปเป็นตัวอย่างลอกเลียนแบบของเด็ก เยาวชน และผู้ที่ไม่เคยกระทำความผิดมาก่อน